

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011895
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121011895.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.07.2022, v trestnej veci proti odsúdenému X. E. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/53/2021 zo dňa 26.04.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného X. E..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov rozhodol vo veci odsúdeného X. E., nar. XX.XX.XXXX U. M., trvale bytom Pl. V. XXX/XX, F., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona návrh odsúdeného X. E. o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/139/2014 zo dňa 23.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.10.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/40/2015 a ktorým bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o práve na opravný prostriedok, do zápisnice o verejnom zasadnutí podal odsúdený sťažnosť, ktorú ale do rozhodnutia nadriadeného súdu bližšie neodôvodnil.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov uloženého mu za vyššie uvedený obzvlášť závažný zločin rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/139/2014 zo dňa 23.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/40/2015 a ktorým bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom z predloženého spisu vyplynulo, že uložený trest aktuálne vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia s minimálnym stupňom stráženia.

Vo svojej žiadosti o podmienčne prepustenie a vo vlastnej výpovedi pred súdom prvého stupňa prezentoval svoje pomery a zmeny v myslení tak, že po prepustení sa chce znova zaradiť do spoločnosti a byť užitočným pre svoje okolie a rodinu. Má tri deti, s ktorými udržiava kontakt. Deti mu spáchanie skutku nevyčítajú, nakoľko manželka mala problém s alkoholom a liekmi.

Okresný súd podrobne poukázal na podstatnú časť hodnotenia odsúdeného z doterajšieho výkonu predmetného trestu, v podrobnostiach na tieto odkazuje nadriadený súd, pričom z neho v podstate vyplývajú okrem zmeny spôsobu výkonu trestu, opakované kladné poznatky o správaní sa odsúdeného oproti žiadnym záporným poznatkom, udelenie troch disciplinárnych odmierností oproti žiadnym disciplinárnym trestom, pričom ústav, v ktorom trest vykonáva, k jeho správaniu nemá výhrady, jeho resocializačnú prognózu hodnotí ako priaznivú s tým, že riziko recidívy je nízke. Vzhľadom na vyššie uvedené, ústav na výkon trestu odporúča jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2, okrem osoby odsúdenéj na doživotie, môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 67 ods. 1 Trestného zákona. Odsúdený spĺňa formálnu podmienku v zmysle § 67 ods. 1 Trestného zákona, z pohľadu výkonu potrebnej výmery (3) z uloženého trestu odňatia slobody. Táto bola splnená uplynutím dňa 02.12.2021.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ustanovení § 66 ods. 1 Trestného zákona, túto podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil. Odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, čo je zjavné z jeho hodnotenia vypracovaného ústavom, na ktoré poukázal okresný súd a jeho obsah podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Ustanovenie § 66 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím na účel trestu.

Aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, musí teda v zmysle § 66 ods.1 Trestného zákona spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a to, že je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu síce vyplýva, že jeho resocializačná prognóza je priaznivá, pri podmiennečnom prepustení je však potrebné prihliadať aj na závažnosť skutku, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu. V danom prípade sa jedná o obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona. V takýchto prípadoch je potrebné posudzovať splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a najmä okolnosť,

či možno od odsúdeného na slobode dôvodne očakávať, že povedie riadny život, obzvlášť citlivo. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu automaticky podmiennečne prepustený po vykonaní stanovenej doby, bez zreteľa na dosiahnutie účelu trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť relevantné riziko recidívy. Pokiaľ ide o možnosť očakávať to, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život, táto podľa krajského súdu nemôže byť v hypotetickej polohe, ale musí mať reálny (materiálny) podklad.

Z psychologického vyšetrenia odsúdeného znalkyňou T. E. L. vyplynulo zistenie, že najväčším rizikom v neprospech postpenitenciálnej prognózy u odsúdeného ostáva naďalej z forenzne-psychologického hľadiska riziko jeho zlyhania v pokračovaní doposiaľ vynútenej abstinencie, keďže odsúdený aktuálne nemá kritický náhľad k potrebe trvalej abstinencie od alkoholu.

Vzhľadom na nekritický postoj odsúdeného nielen ku zistenej závislosti na alkohole, ale aj ku spáchanej trestnej činnosti, kedy odsúdený vinu trvalo popiera, nie je, ani podľa názoru nadriadeného súdu, možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu nie sú splnené zákonné predpoklady. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa materiálnu podmienku v podobe očakávania, že bude na slobode viesť riadny život.

Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Krajský súd záverom poukazuje na zrejmu nesprávnosť vo výroku prvostupňového súdu, ktorý žiadosť odsúdeného X. E. zamietol postupom podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, kedy správne malo byť použité ustanovenie podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona, keďže v prípade osoby odsúdeného sa jednalo o osobu odsúdenú za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Uvedená nesprávnosť však nemala priamy vplyv na správnosť a zákonnosť napadnutého výroku prvostupňového rozhodnutia.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.